

עת"א 34915/06/13 - אייל רוח נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 34915-06-13 רוח(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופטת ק. רג'ינאנा
העוטר	אייל רוח
נגד	שירות בתי הסוהר
המשיב	

החלטה

הუותר נדון למאסר למשך 13 שנים, בגין הרשעתו בעבירות של הריגה, תקיפה, קשור לביצוע פשע ואיומים. זהו מאסרו הרביעי. תום מאסרו יוני 2016.

הუותר מלין כנגד המדיניות בא נוקט המשיב לפיה מרפאות בתי הכלא אינן מoadישות בשעותليلת בירופא תורן והרשות מסתפקת בחובש בלבד.

1. העוטר טוען כי מרפאות בתי הכלא מoadישות בשעות הלילה בחובש תורן בלבד והוא מבקש שבית המשפט יורה למשיב להציב רופא תורן גם בשעות הלילה במרפאות בתי הסוהר. לטענתו, החובש אינו יודע לאבחן מצבים רפואיים והוא איננו מוסמך להורות על פניו לקבלת טיפול, ככל שהרופא הרפואי דרש לעשות כן. העוטר לא הצבע על אירוע ספציפי שבו נדרש לטיפול רפואי בלבד בלילה ולא פונה לבית החולים או למצער לא קיבל טיפול רפואי במרפאה ולא הצבע על אירוע דומה המתיחס לאסירים אחרים. לטענתו, הוא סובל מבעיות רפואיות המחריפות מעט לעת, והיעדר רופא בשעות הלילה, שיאבחן אותו יותר על פניו בית החולים, מסכן את חייו, כמו גם חי' אסירים אחרים.

2. המשיב מבקש לדחות את העטירה וטען שמדובר בטענה כללית שאינה בוחנת סבירות החלטה מנהלית בעניינו של העוטר, אינה קשורה בתנאי מאסרו או מעצרו של אסיר ספציפי.

לגוף של עניין, טענה ב"כ המשיב כי החובשים והאחים, המאישיים (גם) בלילה את מרפאות בית הסוהר, הינם בעלי הכשרה רפואית מתאימה ועל פי נוהלי מחלקה הרפואת של שב"ס, קמה חובה על חובש לפנות אסיר או עצור למתקן רפואי במרקם בהם קיימת סכנת חיים על פי המצביעים המפורטים בנהול, זאת לאחר התיעצות טלפונית עם הרופא. עוד טוען כי בשל חשש בעלמא שמא יחש אסיר ברע, לא ניתן לאיש כוח אדם בשעות הלילה במרפאות,DOI באחריותם וסמכוותם של החובשים במרפאות, הנמצאים בבתי הסוהר גם בשעות הלילה.

3. בדין בפני, טען העוטר כי בעבר נזקק לפניו לבית חולים בשל מצבו הרפואי בשעות הלילה, ובהיעדר רופא, לא פונה בזמן והגיע במצב קשה לבית החולים. לטענתו, הוא סובל ממחלה האסתמה ובשל כך הוא נמצא בסיכון, לפיכך לא מדובר בטענה בכלל אלא בעתרה עקרונית.

ב"כ המשיב השיבה כי במצב חירום רפואי בשעות הלילה, יזמן אמבולנס לאחר שהחובש שייעוץ טלפוני עם הרופא.

4. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, מצאתי כי דין העתירה להידחות.

המשיב יצר נוהל מיוחד שענינו "נווהלי מחלקת הרפואה", ומטרתו להגדיר את תפקידם של האחים והחובשים האחראים המשמרות במרפאות בית הסוהר. הנהלים אלה משקפים לדעתם נוכנה את חובת המשיב לשומר על בריאותם של האסירים הננתונים למשמרתו. הנהלים עוסקים בתפקידים השונים, בחובות בעלי התפקיד כמו גם בחובת הפניה לרופא/התיעצות ברופא (סעיף 6) ופינוי מיידי של חוליה למתקן רפואי (סעיף 7). העתירה מתיחסת לנוהלים שנקבעו בעניין זה.

בית המשפט אינו נהוג להחליף את שיקול דעתם של הגורמים המוסמכים במשיב בשיקול דעתו, ואיןנו נהוג להתערב בניהול השוטף של בתי הכלא (ראו רע"ב 907/07 **חביב נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报), רע"ב 06/06 7519 **מתאנה נ' שירות בתי הסוהר** (פורסם ב公报)).

הגעתנו למסקנה שהנהלים סבירים וمبرושים על שיקולים ענייניים, הנוגעים גם בשאלות תקציביות ואין מקום להתערב בנוהלים אלו.

5. העוטר לא צירף לעתירתו מסמכים או ראיות שיש בהם כדי לתמוך בטענותו על אי פינוי ספציפי שנייתן. למוד מהם שבשל היעדרו של רופא בשעות הלילה, פונה לבית החולים באחוריו באופן שסיכון את חייו. טענותיו היו ברובן תיאורתיות והעלו חשש עתידיetailed. בית משפט זה במסגרת עתירות אסיר בוחן סבירותן ומידתיותן של החלטות המשיב במקרה זה, העוטר לא הצבע על מעשה מנהלי הרואין לבחינה. לא די בחשש כדי לחיזב את המשיב להחזיק רופא במשמרות לילה במרפאות בית הסוהר.

למעלה מן האמור אוסיף כי מהgilion הרפואי של העוטר שהוצג לעיון למדתי כי העוטר זוכה לטיפול רפואי שוטף והתייחסות מקצועית לכל בעיה רפואי ממנה הוא סובל.

אסיר לגביו מתעוררת בעיה ספציפית - עליו להגיש עתירה נפרדת לשם בירור עניינו ובחינת סבירות ההחלטה אד hoc.

בנסיבות אלה - העתירה נדחתת.

המציאות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א אדר ב תשע"ד, 13 ממרץ 2014, בהעדך
הצדדים.